

Revolutionaire Evolutie en de 6e crisis

Volgens mij verras ik niemand als ik zeg dat de wereld om ons heen snel verandert. We zien het dagelijks om ons heen, in ons werk en ons privéleven. De media staan er vol mee. Het gaat daarbij niet alleen over de snelheid, maar ook over de hoeveelheid en de mate waarin zaken veranderen. We kunnen misschien nog niet zeggen dat er sprake is van een revolutie, maar zeker ook niet meer van een evolutie. De beste typering van het huidige tijdsbestek is wellicht die van 'revolutionaire evolutie'.

Veranderingen leiden vaak tot onzekerheid. Onzekerheid over de toekomst van ons gezin, ons werk en die van de wereld. Steeds meer zie ik ook dat deze onzekerheid overgaat in angst. Angst voor wat we los moeten laten en angst voor wat er komen gaat. Ook ik heb hier in mijn leven mee te maken gehad, al is dat al weer lange tijd geleden.

Mijn toenmalige onzekerheid kwam voort uit het feit dat ik vanaf mijn eerste herinnering het gevoel had in een andere 'werkelijkheid' te leven. Veel dingen zag of interpreteerde ik anders, maar durfde er niet echt voor uit te komen.

Wat ik geleerd heb in die periode is dat onzekerheid, en daarmee de angst, kan verdwijnen als je weet waar je zelf staat in de wereld, en als je weet waar de wereld staat in haar ontwikkeling. Voor mij begon de tocht om dat te ontdekken begin jaren negentig.

In die periode heb ik met veel mensen, waaronder Marieke de Vrij, mooie gesprekken mogen voeren. Mensen die me soms verrasten en soms bevestigden in mijn ideeën over de wereld waarin we leven. Dit heeft ertoe geleid dat mijn onzekerheid overging in

'Ik voel me zeer thuis in het huidige tijdsbestek met al haar veranderingen'

nieuwsgierigheid, en later ook in groot vertrouwen. Ofwel: mijn Bewust-Zijn groeide met de jaren dankzij alle inzichten die ik mocht ontvangen van anderen en vanuit mezelf.

Nu heb ik geen last meer van die onzekerheid en angst, sterker nog, ik voel me zeer thuis in het huidige tijdsbestek met al haar

veranderingen. Graag wil ik u dan ook meenemen in mijn manier van kijken naar deze periode van 'revolutionaire evolutie'. Hierbij wil ik nog aangeven dat het mijn zienswijze is, maar dat deze zeker ook is bekrachtigd en beïnvloed door de inzichten en de inspiraties van Marieke en andere wijze en inspirerende mensen om mij heen.

Ongerustheid

Als gevolg van deze vele en intense veranderingen is er een grote mate van ongerustheid, en ik merk dat zelf ook sterk in de financiële wereld. Men kan niet goed voorzien hoe gebeurtenissen zullen verlopen. Deze ongerustheid wordt veelal niet uitgesproken, waardoor er weinig gemeenschappelijkheid wordt gezocht en gevonden op de ongerustheidsbeleving. Men mijdt het onderwerp liever, waardoor degenen die het voortouw nemen om dit onderhuidse gevoel bespreekbaar te maken, niet van harte tegemoet worden getreden. Juist deze gemeenschappelijke zorg in relatie tot de ongerustheid, zou een goede basis kunnen zijn om de onbekende uitdagingen aan te gaan.

In de praktijk zie ik nu dat veel leiders en de media weliswaar aangeven dat de wereld verandert, maar ook dat zij menen dat ze precies weten hoe hiermee om te gaan en welke richting het op moet. Vanuit mijn perspectief is dit bijna nooit het geval. De meesten van hen kunnen slechts terugvallen op denkbeelden, methodes, modellen en maniertjes die de afgelopen decennia gewerkt hebben, maar in het huidige tijdsgewricht uitgewerkt zijn, en in sommige gevallen zelfs tegen ons werken.

Kijken vanuit het NU

De vraag die we onszelf kunnen stellen is: wat werkt er dan wel? Wat voor leiders hebben we eigenlijk nodig? Welke kennis en middelen zouden zij, en wij, moeten hebben? Vanuit mijn optiek begint het met bepalen waar we in de ontwikkeling van onze wereld, van de mensheid staan. Om richting te geven, moet je namelijk het juiste vertrekpunt kennen. Daarnaast is het van belang om, bij zowel de plaatsbepaling als bij het richting zoeken, de oude denkpatronen te verlaten. We zullen alle toekomstscenario's voor mogelijk moeten houden, hoe vreemd of ongeloofwaardig ze ook mogen lijken.

‘Het is van belang om, bij zowel de plaatsbepaling als het richting zoeken, de oude denkpatronen te verlaten’

Kijkend naar de wereld waarin we leven zien we eigenlijk vijf grote crises.

We hebben een **watercrisis**: deze crisis heeft twee componenten, een letsel- en een beletselcrisis. Enerzijds hebben we de kwaliteit van ons water grote schade toegebracht door lozingen van afval en gif uit de industrie, het overvloedige gebruik van bestrijdingsmiddelen en kunstmest in de agrarische sector en niet te vergeten de medicijnresten die via ons lichaam in het

watersysteem terugvloeien. Dit is de letselcrisis. Daarnaast hebben we de beletselcrisis. In grote delen van de wereld is de toegang tot water niet meer vanzelfsprekend, en dit zal als gevolg van over-irrigatie en klimaatverandering een steeds groter issue worden, wereldwijd.

Dan hebben we de **voedselcrisis**. Per dag schuiven er meer dan 224.000 mensen extra aan tafel aan. Mensen die allemaal mee willen eten om een goed en menswaardig bestaan te hebben op onze aarde. De grote vraag is hoe we hier op een kwalitatief goede wijze invulling aan gaan geven. Het is zeker mogelijk, maar het vergt wel een andere wijze van kijken naar de manier waarop we ons voedsel verbouwen en verdelen.

Als derde noem ik de **energiecrisis**. Ergens in de toekomst raken de fossiele brandstoffen op. Daarnaast is het gebruik van fossiele brandstoffen niet de meest ecologisch vriendelijke manier om te voorzien in onze energiebehoefte. Ook hierop zullen we dus actie moeten ondernemen.

Ook is er sprake van een **financiële crisis**. De afgelopen jaren hebben we gezien dat de enorme opbouw van schulden door overheden, bedrijven en gewone burgers, in combinatie met de roekeloosheid van een aantal grote financiële instellingen, geen solide basis is gebleken om onze maatschappij op te bouwen. De effecten daarvan zullen nog vele jaren zichtbaar blijven.

Tenslotte hebben we nog een **klimaatcrisis**. Velen vragen zich af er echt sprake is van een crisis, maar het zal duidelijk zijn dat we in ieder geval te maken hebben met grote klimatologische veranderingen. Veranderingen die grote gevolgen hebben voor de wereld waarin we leven.

Transitie in Bewustzijn, de 6e crisis

Bij het bepalen van ons vertrekpunt, lijkt het misschien dat al deze crises zich ongelukkigerwijs en toevallig tegelijkertijd manifesteren. Ik zie echter dat dit niet het geval is, maar dat er een logische samenhang is. De genoemde vijf crises hebben namelijk een natuurlijke verbinding. Kijkend naar de samenhang van deze

‘Ons hart is als geen ander in staat te luisteren naar wat zich afspeelt in de wereld, naar dat wat zich aandient’

vijf crises, zie ik de piramide van Maslow van de Evolutie van de mensheid. Deze geeft aan dat de mens zich ontwikkelt langs een pad van bepaalde behoeften. Eerst de basisbehoeften als eten en drinken, dan veiligheid en zekerheid in de vorm van onderdak en beschutting, vervolgens sociale contacten, etc.

Water gaat over ons bestaansrecht, de essentie van het leven. Voedsel gaat over groei, energie over creativiteit en dynamiek, financiën over structuren en klimaat over systemen. En op al deze niveaus hebben we nu een crisis, wat eigenlijk niets anders betekent dan dat al deze systemen en daarmee het grote achterliggende systeem (in dit geval de mensheid) een transformatie ondergaat. En dat is wat Maslow ook aangeeft. Om de evolutie nieuwe energie, een nieuwe richting te geven is er een bewustzijnsverandering nodig. En dat is het proces waar we middenin zitten. Als we hier doorheen gaan, maken we een volgende stap in onze ontwikkeling als mensheid. Die stap is dus niet terug, maar een stap voorwaarts.

Het bovenstaande heeft ook een relatie met een andere ‘zorg’, die van de overbevolking. In mijn beleving is ook hier een goede verklaring voor te geven vanuit het perspectief van Bewustzijnsontwikkeling. Het feit dat de mensheid zich ontwikkelt naar een hoger Bewustzijnsniveau heeft alles te maken met de ontwikkeling van Moeder Aarde, de planeet waarop we leven en we kosmisch gezien aan verbonden zijn. De Aarde is in transitie naar een hoger Bewustzijn, en de mensheid wil graag met die ontwikkeling mee. Om die ontwikkeling zo bewust mogelijk mee te maken, hebben vele zielen ervoor gekozen om tijdens deze grote verandering ook fysiek op Aarde te zijn. Het ‘probleem’ van de bevolkingsgroei, zal zich dan ook na de transitie als vanzelf oplossen. Iets wat overigens in wetenschappelijke demografische studies ook naar voren komt.

Teruggang of vooruitgang?

Dan kom ik nu weer terug op het gedrag van de meesten van onze huidige leiders. Zij proberen uit alle macht om de situaties uit het verleden te herstellen. Ze houden klimaatconferenties om de veranderingen te stoppen in plaats van zich aan te passen aan de omstandigheden die optreden; ze komen met extra wet- en regelgeving en financiële constructies om het financiële systeem weer solide te maken, in plaats van zich af te vragen wat de samenleving wezenlijk nodig heeft aan financiële structuur; ze bedenken nieuwe manieren om nog meer fossiele brandstoffen uit de grond te halen, in plaats van na te denken over revolutionaire (nu nog ondenkbare) alternatieven; ze proberen steeds meer voedsel van een hectare te halen, in plaats van zich te bezinnen op kwaliteitsverhogende methoden van land- en tuinbouw en verandering van eetpatronen; en tenslotte staan ze wel stil bij de vervuiling en beschikbaarheid van water, maar ondernemen ze geen vooruitgerichte actie om het watersysteem weer nieuwe veerkracht te geven.

We zullen naar mijn overtuiging toch vooral over onze ongerustheid, maar vooral ook over onze oude denkbeelden en overtuigingen heen, de volgende natuurlijke stappen moeten nemen. We zullen onze water- en voedselsystemen, de basis van ons bestaan, weer veerkrachtig, levenscheppend en ondersteunend moeten maken. Die stap durven of kunnen nemen is voor velen nog een uitdaging. Maar we moeten niet vergeten dat water het grootste oplossende vermogen heeft op deze Aarde, en dat realiseren we ons nu nog onvoldoende.

Tenslotte

In deze wereld van grote veranderingen is het lastig om onze rol en plaats te bepalen en om alle informatie die op ons afkomt op de juiste wijze te verwerken. Het zou helpen als we in staat zouden zijn om de oneindige stroom, die alle informatie, hard en zacht, met zich meevoert, door ons hart te laten meanderen. Ons hart is als geen ander in staat te luisteren naar dat wat zich werkelijk afspeelt in de wereld, naar dat wat zich aandient. Het is de meest fijnzintuiglijke ontvanger en zender die we als mensheid tot onze beschikking hebben. Vanuit ons hart kunnen we het verleden herkennen, het heden erkennen en de toekomst verkennen. Als we hiertoe in staat zijn, zal de eenzaamheid die we als mens in de hoeveelheid van veranderingen zo vaak ervaren, overgaan in één-Saamheid. Vanuit deze eenheid kunnen we zonder angst, zonder onzekerheid, maar in alle vrijheid, weer een wezenlijke verbinding aangaan met onze omgeving en het doel waarvoor we geroepen zijn. Ik wens deze verbinding eenieder dan ook van Harte toe.

Door:
Jan de Dood

Jan de Dood is lid van de directie van een regionale Rabobank. Hij is lid van de Raad van Advies van Stichting de Vrije Mare. Als Financial Strategist is hij verbonden aan het Centre for Human Emergence CHE). Samen met Marieke de Vrij schreef hij het boek 'De toekomst van een wezenlijk waardevast bestel'